

מאת מוה"ר ברוך זיטשפלד שליט"א
ראש כולל עשרת חיים ברוך קליבלר הייטס

and before the last *posuk* of every *sefer* (Chazak). Some *Poskim* are against this custom because it looks like we are singling out certain portions of the *Torah* to make them look more Divine than the rest. The *Gemara* (7) says this undesirable. Many *Poskim* defend the widespread custom, see **Piskei Teshuvos** (8). Standing from the beginning of the *aliyah* (9) keeps one out of *machlokes*.

Bris Milah, *Shiltei Giborim* (10) adds that the *Maharam* would stand at a *Bris*. The reason is because of *Osei Mitzvah*. The RM'A (Y.D.) brings this, but cites a different reason. He quotes a *posuk* in *Tanach* that when entering a covenant (*bris*) people should stand to reflect a seriousness, and he assumes that this applies to all those present, not just the father of the baby and the *Mohel*.

בין הריחים - תבלין מדרף היומי
Chulin 87a - "חייבו רבן גמליאל ליתן י' ודובים"

Someone once slaughtered an animal and before he had a chance to do someone else jumped in and did the *mitzvah*. *Rabban Gamliel* made him pay 10 *zehuvin* for causing another to lose his reward (מצוה). The **Rosh** (ס' ר') brings down a story where a father instructed a *Mohel* to perform a *Bris* on his son and a different *Mohel* went ahead and did the *Milah* first. The Rosh says that the second *Mohel* does not have to pay 10 *zehuvin* because the ריב is on the father. If he can't or won't do it, it falls on all of *Klal Yisroel*, thus anyone has the right to do it. The **Rema** (שפ"א) brings down this scenario and rules the same way. He adds that if the father was about to do the *Milah* himself and it was taken away from him, the 10 *zehuvin* would apply since it is his *mitzvah*. The **Chasam Sofer** wonders why it must be paid at all? *Chazal* say: "חישב לעשות - so if it's מצוה ונאנס ולא עשהה מעלה עליו הכתוב כאילו עשהה" considered as if he did the *mitzvah* why the need to reimburse him? The **Shach** says that we see from this *halacha* that if a father can do a *Bris Milah* he should not give away the *mitzvah* to a *Mohel*.

(1) מדרבי שבת תכ"ב (2) משנה בורה קמזוי (3) קמזי (4) קמזי (5) קמזי (6) הל' קריאת התורה (7) ברכות יב. (8) קמזי (9) יחזה דעת וד' (10) שם

הלכה למעשה

A SERIES IN HALACHA
LIVING A "TORAH" DAY

The Greatest Mitzvah of All (116) - "תלמוד תורה כנגד כולם"
Kavod HaTorah: Standing Up for Osei Mitzvah. Last week we mentioned 3 relevant *mitzvos* where the *Poskim* say that all those present should stand, in order to honor the *Osei Mitzvah* and the *mitzvah* itself. They were *Pidyon Haben*, a *Chupa* with its *Birkas Eirusin* and *Nisuin*, and *Birkas Kohanim*. To finish off this topic we continue with two more *mitzvos* where the *Shiltei Giborim* (1) says that the **Maharam M'Rottenberg** stood up. **Krias HaTorah**, Even though the basic *halacha* is that it is permitted to sit during *Krias HaTorah*, as the **Mishna Berurah** rules (2), still the *Maharam* used to stand. The RM'A (3) brings this, and there are two reasons for this strictness. One, as mentioned in *Mishna Berura*, is that the listeners should imagine themselves at *Har Sinai* hearing the *Torah*. Since they stood at *Matan Torah*, we also stand at our miniature *Matan Torah*. The *Shiltei Giborim* mentioned before says that another reason for standing is for the honor of *Osei Mitzvah*. He presumably means for the *Baal Koreh* and the one who gets the *aliyah*.

Borchu of Krias HaTorah. The *Mishna Berura* (4) writes that the various opinions about standing or sitting are only regarding *Krias HaTorah* itself. For the *Borchu* before the *aliyah* and answering "*Boruch Hashem Hamevorach L'olam Vaed*" all agree that we should stand since it is a *davar shebikedusha*. However, the **Kaf Hachayim** (5) says that many hold that one can even sit for the *Borchu*, etc. From the *Mishna Berura* it seems that for the recital of the two *berachos* before and after the *aliyah*, one may surely sit. However, **Derech HaChayim** (6) writes that one should also stand up for the *berachos* recited on the *Torah*.

"Special" Krias HaTorah. In many *shuls* where the custom is to sit during *Krias HaTorah*, some people stand for a number of "special" readings. For example, *Shiras Hayam*, *Aseres Hadibros*.

הוא היה אומר...

R' Chaim Tirrer of Chernowitz זt"l (Be'er Mayim Chaim) would say:

The *Gemara* (קידושין לט.) - "זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל" should imagine that he and the world are at that very moment standing in the position of their merits and sins bearing equal weight. If he were to sin, he would bring himself and the whole world into the sorrowful state of being more sinful than meritorious. This is alluded to in the *posuk*, 'זה יתנו' - this concept shall they place on their hearts, 'all who are on the verge of transgressing the commands, 'מחצית השקל' - the balance/scale is at exactly half. So don't do it!"

R' Yitzchok Elchanan Spector זt"l (Kovna Rov) would say:

Why does the *Torah* repeat itself? If we must keep (לעשות את השבת) properly. The lesson here is that one is not considered as if he has kept *Shabbos* until he ensures that his children and descendants fulfill the precepts of *Shabbos* as well. If one wishes to be considered among 'ישמרו בני ישראל את השבת' - those Jews who guard the *Shabbos*, then 'לעשות את השבת לדרתם' - he must make sure that *Shabbos* is fulfilled by his future generations - a 'ברית עולם' for all."

A Wise Man would say: "Perfection is not attainable, but if we chase perfection we can catch excellence. Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)	Dedicated in Memory of Moshe Spilman z"l לע"נ ר' משה ז"ל בן מנחם שפילמן * כב אב * תשנ"ב ה'	 Do KEEP the power of your T'fila with respectful T'fila -together! about 2,060 verifiable signatures * 855.400.5164 * www.kvodshomayim.org
--	--	---

TO SUBSCRIBE
AND RECEIVE THIS
TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH.TAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAH.TAVLIN@
YAHOO.COM

בראתי יצד הרע ובראתי לו
תורה תבלין
34 MARINET WAY MONSEY NY 10952
MONSEY EDITION

לעילוי נשמת
ר' אברהם
יוסף שמואל
אלטר בן ר'
טובי ז"ל
ורעינתו רישא
רחל בת ר'
אברהם
שלמה ע"ה

שבת קודש פרשת כי תשא ... י"ח אדר ראשון תשע"ט SHABBOS PARSHAS KI SISA ... FEBRUARY 23. 2019

הדלקת נרות שבת - 5:21 | זמן קריאת שמע / מ"א - 8:49 | זמן קריאת שמע / חג"א - 9:25 | סוף זמן תפילה/ לחג"א - 10:20
זמן לתפילת מנחה גדולה - 12:40 | שקיעת החמה שבת קודש - 5:40 | מוצי"ס צאת הכוכבים - 6:30 | צאה"כ / לרבינו חם - 6:52

אם על אי רצונם לקבל תוכחה ולהכיר בטעותם, וממשמעות הדברים אתה למד שלא היה רצונו לכולתם על עצם החטא, כי אם על אי רצונם להכיר בחטאם ולשוב עליו, כי על עצם החטא לא היה עליהם טענה, מאחר שהצליח היצר לשבש את דעתם, והיה זה המעשה מבלי דעת, אך אחר שהצליח מעשה היצר כבר סילק ידיו מהם, ואז היה עליהם להכיר שלא היה כאן כי אם רוח שטות, והיה עליהם מיד לשוב, ורק על זה יצא עליהם הקצף שביקש לכולתם, רומנא ליציל, ואפשר שהסיבה שלא רצו בני ישראל להכיר בגודל המכשילה שיצתה מתחת ידם כי המה הכירו במהותם שהינם גבורים ושלטים ביצורם, ואשר על כן לא היה ביכולתם להתאמץ שנכשלו במכשול כה גדול, ובפרט כשמדובר בחטא עצום כזה של עבודה זרה, וזאת כיוון הקב"ה ללמד את ישראל להורותיהם, כי על אף בהיותם שבג המדרגות, אין להם להתאמץ בעצמם, כי אפשר שגם באלו הזמנים יכולים הם לשגות ולהיכשל בחטאים גדולים וחמורים, ועל כן עליהם לפשפש תמיד במעשיהם ויאוזינו לדברי מוכיחיהם כדי שיוכו לתשובה ולא יהיו בוטחים על רום מעלתם.

וכשם שאתה מוצא שעיקר הטענה על ישראל הוא על אי רצונם לשמוע למוכיחיהם, כמו כן אתה מוצא שעצם הטיית אונניהם לשמוע למוכיחיהם היא המעורר כפרתם, וכמו שאמרו חז"ל (מדרש משלי פרשה י' סימן א') 'בשעה שחכם יושב ודורש אני מוחל ומכפר עוונותיהם של ישראל', עכ"ל. כי עצם הדבר שבר ישראל מכיד בחטאו כבר מרצה עליו, ועל אף שעדיין לא עסק בתשובה כדע', כי כשהוא מכיד בחטאו בהכרח יבוא לידי תשובה, וזה הדיבר הוא חזיק גדול לתשובה, כי רואים מזה שרתשובה גורם לקירובה יתירה בין האדם לבדוא, וזהו מהדברים התלויים בכבשנו של עולם, והש"ת יזכנו להיות תמיד מן המודים ועובים כרישומי, ונוכה להיות מן המרדצין תמיד לפניו.

לעגלה ואתם לא תכניסו מרשות הרבים לרשות היחיד, הם הורידו את הקרשים מעגלה לקרקע ואתם לא תוציאו מרשות היחיד לרשות הרבים, הם הוציאו מעגלה לעגלה ואתם לא תוציאו מרשות היחיד לרשות היחיד דרך רשות הרבים."

ואילו **בדגל מחנה אפרים'** ביאר את כוונת הר"ת באופן אחר, "יש לפרש בהקדם דברי הכתוב 'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם' שבו מבואר שללא 'מקדש' א"א שתשרה השכינה' בתוך כל אר"א מבני ישראל', דהנה אנו אומרים ביזמרות ליל שבת, 'מעץ עולם הבא ויום שבת מנוחה' (וכדאיתא במשנה סוף מסכת תמיד, "בשבת היו אומרים, 'מומזר שיד ליום השבת, 'מומזר שיד לעתיד לבוא ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים"). ואם כן, על ידי שמדת שבת כהלכתה יכולים לזכות להשראת השכינה 'בתוך כל אחד ואחד מהם' ובי'מקדש' כי גם היא כ'מקדש', וכל זה נרמז בר"ת 'אורל' (מקדש) שבמילים 'את השבת לעשות - את השבת לדורותם', וזה גם מה שנאמר 'לעשות את השבת לדורותם' מלשון דירה, כיון שהיא כדירת המקדש, ולפ"ז כוונת המילים 'לדורותם ברית עולם', היא, שידור עמהם ה' שהוא ה(ח) ברית (של ה)עולם', המשפיע האמיתי לכללות העולם, וזאת גם בזמן שאין בית המקדש קיים, וזה נרמז במה שחר"ת של המילים בהמשך הכתוב 'את' היא (השבת) 'לעולם' הוא 'אורל', והיינו, שעניין האורל' שבשבת מתקיים 'לעולם' גם בזמן שאין בית המקדש קיים".

טיב התבלין

כאמ' ונודע רב גמליאל חסד ובשבץ שליט"א ר' שר' חטום ודילס עוזיק

ויאמר ה' אל משה ראיני את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא. ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם (לכ-מג.) - חובת התשובה ומעלתה
פרש"י: קשה ערף, מחורין קשי ערפם לנגד מוכיחיהם, וממאנים לשמוע. הנה, בפרשתו קוראים אנו על דבר העוון החמור שנכשלו בו דוד ריעה, וכמה וכמה נקודות חשובות בעניני עבודת ה' יכולים אנו ללמוד מזה המעשה, ואחת מהן הוא שגב מעלת התשובה וחובתה, דהנה תחילה עלינו לדעת שעצם החטא לא היה כי אם כדי להורות תשובה, כמובא בחז"ל (ע"ז ד-) 'א"ד יתושה בן לוי: לא עשו ישראל את העגל אלא ליתן פתוחין פה לבעלי תשובה; ופירש"י: לא עשו ישראל את העגל, 'כלומר גבורים ושלטים ביצור היו ולא ה' ראו להתגבר יצורם עליהן אלא גזירת מלך היתה לשלוט בם כדי ליתן פתוחין פה לבעלי תשובה שאם יאמר החוטא לא אשוב שלא יקבלני אומרים לו צא ולמד ממעשה העגל שכפרו ונתקבלו בתשובה' עכ"ל, הרי לנו שלא היה זה החטא כשאר כל החטאים, כי כל החטאים תלויים בבחירת האדם ואילו זה החטא לא היה תלוי בבחירה, כי אם בגזירת מלך נכשלו בו כדי להורות להם בתפילת דרכם מיד אחר קבלת התורה על ענין התשובה באם נכשלים ח"ו ויוצאים מגדרי התורה.

ענין זה יכולים אנו גם ללמוד מעצם המקראות שלפנינו, כי אחר שנכשלו ישראל בזה החטא נאמר לו למשה ב' אמירות מהקב"ה, בראשונה דיבר מעצם החטא בו נכשלו העם, ובאמירה זו לא הוכיז ענין הפרעניות הראוי לבוא עליהם, ותיכף לאחר מכן נאמר לו אמירה שניה ובו הודיע הקב"ה שבכוונתו לעשות כליה בעם ר"ל, ואז נימק את רצונו בסיבת היותם 'עם קשה עורף' וכפידשו של רש"י: 'שמחורין קשי ערפם לנגד מוכיחיהם, כאן לא הוכיז לו למשה עצם החטא עליו דיבר באמירה הראשונה, כי

מאוצרותיו של המגיד

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם (לכ-מג.) - ביאור כוונת הכתוב 'ושמרו בני ישראל את השבת וגו'
(ב) האבן עזרא', 'שישמרו את ימי השבוע כדי שלא ישכחו אי זה יום הוא שבת, ושתקנו צריכה ביום הששי כדי שיוכלו לשמוע עליה ולקיימה כראוי, והנה פירוש 'לעשות את השבת, כמו 'וימזר לעשות (לתקן) אותו', (וכי"כ בחזקוני), ובדבינו בחיי' הוסיף, 'על דרך הפשט, לתקן צרכי שבת, מלשון 'וימזר לעשות אותו', וכן זבן הבקך אשר עשה' (תיקן). הכל לשון תיקון, וביאור הכתוב, שיחא אדם וזהו בכבוד שבת להישמר מכל מלאכה ולהשתדל שיכין לצורך השבת כדי שיהא לו מנה יפה לשבת, וכמו שאמרו חז"ל 'מזד בשבין' (תכין) לשבין', וזה שאמר הנביא 'וקראת לשבת עונג' מלשון קרואים, כלומר, שתומין אותו ותתענג בו, כאדם המומין את אורחו".

וב'בעל הטורים', 'את השבת לעשות, ר"ת 'אורל', דילפינן מלאכת שבת מאורל מועד', וכדא' בגמ' (שבת מט:), "יתבי וקמיביעאי להו, הא דתנן 'אבות מלאכות ארבעים חסר אחת' כנגד מ', א"ל רבי חנינא בר חמא כנגד עבודות המשכן...ונתאי כמאן דאמר, כנגד עבודות המשכן, דתנאי אין חייבין אלא על מלאכה שכיוצא בה היתה במשכן, דהם זורעו ואתם לא תורעו, הם קצרו ואתם לא תקצרו, הם העלו את הקרשים מקרקע

מעשה אבות סימן לבנים

The following story occurred a number of years ago in one of the prominent girls schools in *Bnei Brak*. A new student arrived in the middle of the school year and it was immediately apparent that she was different. She walked with a noticeable limp which no doubt came about from a severe illness when she was younger. She was not a well child and her parents thought that perhaps a new environment would be good for her spirit and physical well-being.

At first, things seemed to be going well. The other girls in the class were friendly to her and included her in some of their activities. However, it didn’t take long before a number of the more unruly students began to poke fun at her, copying her limping gait and sickly pallor, to the amusement of others. Some other girls joined in on the fun and they mercilessly taunted the poor girl. Her parents were upset at this and kept her home much of the time as she began to hate her new school and schoolmates.

The teacher saw what was happening and really tried her best to stop it. She constantly spoke about being kind to others and even created a number of programs in the class to get the girls to stop their despicable behavior toward this one girl. Nothing she tried seemed to work or have any effect on the class. She was at her wits end. Finally, she asked her husband to accompany her to speak with the *Gadol Hador*, **R’ Aharon Leib Steinman ז”ל**. The two arrived at the *Rav’s* home and the *Morah* began to explain the situation in great detail. R’ Aharon Leib became emotional with tears in his eyes as he imagined the pain and hurt that this poor girl was going through. He inquired as to what she was doing to stop it and the *Morah* provided a full accounting of all her class programs and speeches that she made to make the girls better.

R’ Aharon Leib was quiet for a few long moments. Then, in a soft voice, he asked her, “Do the girls *daven* in class?” She answered yes. The *Rav* nodded and said, “Tell the girls that it is *assur* (forbidden) for them to *daven*.” The *Morah* and her husband looked at each other in wonderment, but R’ Aharon Leib did not relent. “Tell them that the *Rabbanim* have ruled that as long as they continue to destroy a fellow classmate and, in a figurative sense, spill her innocent blood, they are forbidden *al pi halacha* from *davening*. *Hashem* does not want the *tefillos* of murderers - they are disgusting to Him, and therefore you should begin your class without any sort of *tefillah*.”

The *Morah* came in the next morning to teach and when the girls automatically took out their *siddurim*, she told them to stop. “Put away your *siddurim*. We are not going to *daven* today. We will go straight to our regular learning schedule.”

The girls could not understand. Why can’t we *daven* like usual, they asked. The *Morah* responded that she received a *psak* from the *Gadol Hador*, R’ Aharon Leib Steinman, and according to *halacha*, they are not allowed to *daven*. She even took out a *Navi* and read the *posuk*, “*When you spread out your hands (in prayer) I will conceal My eyes ... your hands are filled with blood.*” Once again, she explained to them that their *tefillos* are worthless in the eyes of *Hashem*, because they have practically killed another human being with their horrible behavior, and thus, they have no *zechus* or right to *daven*. “Please take out your workbooks,” she told her students, “and we will begin our day from there.”

The students were shocked. No *davening*? How can they begin their day without *davening*? But the *Morah* was insistent. “This is the *psak* I received from Rav Steinman,” she said. Of course this didn’t sit well with the class. A few girls took the initiative and wrote on a piece of paper, how sorry they were for treating a classmate the way they did. They pledged to be nice and kind to the girl and would never hurt her ever again. Then, they walked around and every single girl in the class signed the paper. Only then, did the *Morah* agree to allow them to take out their *siddurim* and *daven Shacharis*.

And what a *Shacharis* it was! Their *tefillos* took on a new intensity and every girl could feel the power of prayer surging through them. The next day, the sick girl came back to class and was met with a new kindness and affection she had never known in her life. The girls truly went out of their way to make her feel comfortable and wanted, and shortly thereafter she began to blossom as a student and individual, with a newfound sense of confidence and *simchas hachaim*.

אשר בחר בנביאים טובים ...

ויאמר עד מתי אתם פסדים על שתי הסעפים ... (מלכים א’ ח-כא)
Eliyahu HaNavi was faced with an extremely daunting task. Because of King Achav and his wicked wife Izevel, the influence of *Baal*, the pagan deity, spread rampantly throughout the land. Tragically, the kingdom of *Yisroel* stooped to an untenable level, and *Eliyahu* was needed to demonstrate to them the worthlessness of idol-worship.

Just as *Moshe Rabbeinu* chastised *Bnei Yisroel* for serving the Golden Calf, *Eliyahu* rebuked the Nation saying, “*How long will you hop between two ideas? If Hashem is the G-d, go after Him, and if Baal is G-d, go after him.*” **Rashi** explains that the Jewish people couldn’t answer *Eliyahu* because they

really did not know which entity was the right one. Was *Hashem* the true G-d? Or should they follow *Baal*?

R’ Dovid Shlomo Eibschitz ז”ל (Arvei Nachal) notes that *Bnei Yisroel* made a critical mistake. To prove that *Hashem* alone is in control and provides sustenance, *Eliyahu* decreed a drought on the kingdom and no rain fell for three years. The people calculated that it can’t be possible for *Eliyahu* to claim that only *Hashem* can provides sustenance, because after enduring three long years of famine they were still alive. As a result, the people bolstered their support for pagan deities, assuming that obviously one can survive without *Hashem*.

Clearly, one cannot survive without *Hashem’s* unceasing care and this is the ultimate lesson for a G-d-fearing Jew.

ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי
בן חור למפת יהודה וגו' (לא-ג)

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV
FROM R' CHAIM YOSEF KOFMAN

The *posuk* says: “*See, I have called by name, Betzalel son of Uri, grandson of Chur.*” What does “*I have called by name*” mean? Should it not have said, “*I have called Betzalel*”? Furthermore, the *Trop* (cantillation) on this word is “*esnachta*” which is a pause, separating one word from the next. Why pause when we say “בשם” and not pause after the name Betzalel?

Targum Yonasan comments here: “שם טוב” which in *gematria* is 357, is exactly the same value as “ברכה עד בלי די”. *Chazal* say, “טוב שם משמך טוב”, meaning a person that has a good name has the greatest, everlasting *beracha* throughout his life and thereafter, as well. **R’ Mordechai Gifter ז”ל** cites the *Medrash Tanchuma* that a person has three names. The name his parents gave him, the name by which people refer to him and the name he acquires for himself. This idea is derived from Betzalel who was chosen to construct the *Mishkan* because he acquired a good name. *Hashem* is the One who gives a person a “*shem tov*” and sees the true life a person has led. His success in this world is based on *Torah* learning, performance of *mitzvos*, good *middos*, and *yiras shamayim* and then, together with *siyata d’shmaya*, he gains new strengths and abilities, all as a gift from above. *Hashem* gazed into the heart of Betzalel and saw all of this - and then called him by his “*shem tov*.” Thus, the Torah pauses after “בשם” to denote that Betzalel didn’t just have a name - he earned the right to have such a good name.

Betzalel was the son of Chur, who died *al kiddush Hashem* attempting to to intervene and stop *Klal Yisroel* from creating the *Egel Hazahav*. Therefore, Chur’s *einikel* was the individual designated to build the *Mishkan* in order to have his *Zaida’s yichus* delineated. Chur, is remembered as the individual whose martyred death at the hands of the sinful nation was forgiven through his grandson’s construction of the *Mishkan*, which began immediately after Chur’s death. May we all desire to acquire a *shem tov* in this world since this is the only name we take with us to *Olam Haba* when we move on to a better world.

משל למען הדבר דומה

ויעבר ה' על פניו ויקרא ה' ה' א-ל רחום ותנן ארץ אפים ... (לג-ו)
משל: The famous “Frankel Rambam” took many years to prepare and required a great deal of effort, money and research on the part of the publisher, **R’ Shabsy Frankel ז”ל**. Understandably, his hand-written manuscripts that were the foundation of his publication were priceless in his eyes and invaluable to the unique re-publication of the **Rambam**.

One day, as R’ Shabsy was sitting with an editor discussing the plans for a number of manuscripts lying before them, the editor accidentally knocked over his cup of coffee which ran across the broad desk and drenched the precious handwritten pages. Red-faced and apologetic, the editor jumped out of his chair and began mopping up the spilled coffee, hoping to salvage as many of the manuscript pages as possible.

R’ Shabsy also jumped up, but after quickly surveying the damage, he rushed out of the room without a word. The editor

EDITORIAL AND INSIGHTS
ON THE MIDDAH OF ... אמונה

דרגה יתירה

FROM THE WELLSPRINGS OF
R' GUITMAN - RAMAT SHLOMO

והסתרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו ... (לג-כג)
Moshe Rabbeinu asks *Hashem* the question that all Jews, in all times, wonder about: “*Hashem, please show me Your glory.*” He wanted to understand *Hashem’s* ways. He wanted to see the honor and glory, rather than the pain and confusion. We all know that *Hashem* is a kind and Merciful G-d, so why do so many bad things happen? Where is *Hashem’s* glory in a world of suffering and exile? Why are we tortured and killed, physically and emotionally, collectively and individually, if *Hashem* has chosen us as His beloved nation? *Hashem* is the *Tov U’Maitiv* and everything He does is truly good. The problem is it doesn’t always look or feel good. *Hashem* answers, “*You will see my back, not my front.*” **Rashi** tells us that *Hashem* showed Moshe the *kesher* (knot) of His *Tefillin*. How does this answer his question? Well, inside our *Tefillin* we declare the faith of every Jew: “*Shema Yisroel Hashem Elokeinu Hashem Echad.*” The Name “*Hashem*” represents mercy while “*Elokeinu*” represents strict justice. “*Hashem Elokeinu*” together means that no matter whether we see mercy or justice, “*Hashem Echad*” - it is all one thing - it is all GOOD! The *kesher* represents the connection between us and *Hashem* which sometimes is with mercy and sometimes with justice. The two *retzuos* (straps) represent the two sides of the relationship. The right *ritzua* represents the love and mercy of *Hashem*; the left represents the attribute of justice. *Hashem* showed Moshe the KESHER. He showed him that there is a connection between these two manifestations of *Hashem*. The two *retzuos* are tied together and are in fact one thing. All the pain and suffering of all Jews, in all generations is a result of this *kesher*. And all the wonderful moments that fill our lives with joy are a result of this *kesher*, because in order to have a real *kesher* with *Hashem*, a person has to connect with Him in all situations. This requires a lifelong *avoda* of *emunah* that everything *Hashem* does is truly good.

Join in and listen to a 5 minute daily shiur in Kedushas Emunim. Call 718-450-9990. Your eyes are precious - Turning one's eyes away from evil is the ultimate goal!